

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— intocmită de preotul IOSIF TRIFA —

Supliment la foia „Lumina Satelor“ | Un număr din foie costă: Lei 2·50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Lei.

Mult pot puțini buni împreună.

— Dovadă frații noștri din Glogovăț. —

Comuna *Glogovăț* (jud. Arad) e o comună mare, dar locuită în 9 din 10 părți de neamuri streine, Nemți, Unguri, și a. iar Români puținței, doar pe a zecea parte cât celelalte neamuri. Și și aşa puținței, împărțiti în două: ortodocși și uniți, încât nici unii nici alții nu pot da căte-o parohie de sine stătătoare, ci numai filii la altele mai de seamă din apropiere.

Cu atât mai mare e vrednicia fraților noștri cari au alergat și-au adunat de și-au ridicat o biserică aşa de frumoasă ca cea pe care o arătam aci. E mică, pentru poporul puțin, dar prin înfățișarea sa e mare și-i arată pe cei ce au zidit-o, mari la suflet și întru plăcerea de a se închină

și a se ruga Mântuitorului nostru, în lăcaș vrednic de Domnul cel mare și puternic! — Laudă lor pentru marea lor jertfă! — S'a sfînit în Dec. anul trecut.

CÂNTĂ SLUGA DOMNULUI TU ȘI EU

»Păstorul cel bun«.
Ioan 10, 11.

*Tu, Petre, m'ai lăsat
Eu? Pragul ţi-am călcat.*

*Tu, Petre, ai blestemat.
Eu? Binecuvântat.*

*Tu, Petre, înălțat,
Ca Toma m'ai uitat,
Ca Iuda m'ai prădat, —*

*Iar eu? ţi-am revărsat
Potop de dar curat,
Ca unui Impărat!...*

DOMNUL ȘI FĂΤARNICUL

»Lui să-I slujim«.

Luca 1, 75.

Vorbești cu foc:

*De slava Tatălui și-a Mea,
Dar fugi mereu după a ta!..*

Strigi a proroc:

*Toți să se lăpede de sine!...
Iar tu, — te lăpezi și de Mine!...*

Spui și la joc:

*Viața toată dați-o Lui!...
Iar tu — și-o dai Vicleanului!...*

A. NANU.

„Domnul să te păzească“!

Soția unui cantonier (păzitor de linie ferată) avea întotdeauna frumosul obicei de-a spune soțului ei, la plecarea lui, când acesta mergea să inspecteze linia ferată:

»Domnul să te păzească!«...

Într-o seară de iarnă, însă, iacă soțul ei nu se mai înăpoia dela inspectarea liniei, în timp ce trenul accelerat se auzia că vine băbuind din depărtare. Soția cantonierului fu cuprinsă de o mare grija. Ea se gândea: »Dacă brațul de telegraf-semnal (care dă semn trenului), nu va fi repede tras (întors), atunci soțul meu va fi pedepsit. — Si femeea se grăbi să deje ea prescrisul semnal. Apucă însă, în turburarea ei, un braț falș de semnal și dădu semnalul pe »Stați!« adică »Oprire«. Trenul se opri. Conducătorul sări afară din tren și se grăbi pe linie înainte cu o lanternă (lampă de noapte) spre casa cantonierului, să vadă ce s'a întâmplat, de ce l'a oprit? Pe drum iaca, la lumina lanternei, el văzu pe cantonier legat de-acurmezișul liniei, iar gura lui era astupată cu un căluș!

El fu repede deslegat și trenul porni mai departe.

Precum s'a dovedit, cantonierul a fost atacat fără veste de niște dușmani ai lui, apoi legat și așezat de acurmezișul liniei spre a fi zdrobit de tren! Dar D-zeu n'a lăsat să se întâpte aceasta!

Soția lui, care de nenumărate ori i-a zis: »Domnul să te păzească«, a fost, fără sătirea ei, îngerul păzitor al soțului ei! Criminalii au fost descoperiți, căci cantonierul îi cunoștea, și au fost arestați chiar în acea seară.

Acest fapt grozav s'a întâmplat pe linia ferată Hamburg—Paris, în apropierea stației Veulo!

Iaca cum primește și răspăteleste D-zeu rugăciunea către unui suflet bun, care nu uită a adăuga numele lui D-zeu la salutarea de întâlnire sau despărțire! (»Domnul cu noi«, »Domnul să te binecuvânteze«). Cel ce face așa, își chiamă asupra și binecuvântarea lui D-zeu și D-zeu nu întârzie să i-o de...

(După o revistă religioasă germană din Bucovina).

V. B., elev.

Inima ta — potir sfînit.

Mâna Sămănătorului din ceruri, a Tatălui, se plimbă mereu peste fața lumii, plină de semințe cerești, care căzând pe pământ, răsar vieți. Fiecare viață, un om. Fiecare om nou, ca o plantă, ba ca o floare albă și curată, stând cu față spre cer, spre Sămănătorul său.

Ci vânturile vieții, încep a sufla asupra ei, întocmai ca vânturile de vară din largul lumii... Unul e boare dulce

de mișăzi, ce măngăie și încălzește; altul vânt de seara, răcoritor, dar placut; altul vânt involburat ce spulberă colțul copișului surii și îndoieie alborii, iar pe bietele florii le culcă la pământ, cu capul în tarâna și în tină. Iar dacă vântul turbat vine cu ropot de grindină și cu ploaie în boabe cât alunale, atunci de săracele florii e rău de tot.

Întocmai pătimesc și albele

flori ce-să sufletele nou sănmătate de Tatăl pe pământ. Curate sunt ele și sfinte, când vin în lume. Fiecare e un potir nou, aşezat într-un pept, într-o inimă neprihănită! Dar încep vânjurile aducătoare de praf, de necurătenie, să susule spre ele. — Si de nu vei băga bine de samă, ușor te vei trezi, că la început mai puține, apoi tot mai multe firicele de praf, (în chip de gânduri rele), au căzut în curatul potir, peste care mai căzând și câte un picur din apa păcatelor, se formează o pată de tină în potirul până ieri curat... Mâne altă pată, și alta, până vor murdări întreg lăuntrul lui...

Ferică de creștinul care își va ști feri potirul sufletului său de intrarea întrânsul a prafului de gânduri rele, din care se pregătește tina păcatelor, a gândurilor rele...

Ferică de cel-ce va cerca și va izbuti să-și umple de cuvreme potirul din inima sa, cu vinul cel curat care dă cumpăncarea cu învățăturile Mântuitorului, care praful păcatelor îl spală afară!

De va fi plin potirul sufletului tău de gânduri curate, cele rele nu vor mai încăpea în el, ci izvor de fapte bune va curge dintrânsul.

Umple-ți dar de cu vreme, din tinerețele tale, potirul sufletului tău cu atâtea gânduri și dorințe bune, ca pe lângă ele, sau printre el, gândurile rele și dorințele, loc să nu mai aibă!...

Si silește-te ca, atunci când te vei reîntoarce la Sămănătorul de vieți în ceruri, să-i poți duce înapoi potirul sufletului tău, tot așa de curat, precum a fost când El îl a dat...

Purtările noi ale Oastei Domnului.

— Din Covăsinți. —

Oastea Domnului schimbă în multe privințe vechile moravuri ale creștinului întrat sub steagul ei. Cu placere vedem această schimbare și la morți și la cununii. La morți păstrează bunul obiceiu al *priveliștilor* în casa mortului, pentru a fi spre măngăerea celor ai casei și a nu-i lăsa în frica de a sta singuri cu mortul între ei. Dar pe când până acum, și și acum la cei ce nu ascultă de chemările bune ale Oastei, — *priveliștii* acesta se face cu... joc de cărți, cu rachie și tutun, Ostașii Domnului stau la *priveliști* cu cântări jalmice pentru mort sau cântări potrivite cuvioase, cari chiamă ajutorul și îndurarea lui Dumnezeu peste vii și peste morți, peste noi toți... E o înnoire de folos. Diavolul, care în alt loc stă pe la ferești și râde și se bucură și joacă voios, văzând pe creștini cu păhărele în jurul mortului și înșelându-se unul pe altul la cărți, — la *priveliștile* Ostașilor privește năcăjit că treaba lui nu se face, iar de auzul sfintelor cântări fuge în pustii și în petri!

Tot așa înnoire frumoasă e cea pe care o fac Ostașii Domnului la *nunți*. Despre o astfel de nunătă dela noi din Covăsinți (j. Arad) voi se vă scriu. Oastea numără aici aproape 100 de ostași, între cari era înscrisă și sora noastră cuvioasă *Maria Berari*, fată jună, care s'a îndepărta de zgomotele și răsfățurile lumii tinere și s'a alăturat la purtarea pașnică, cuvioasă, a ostașilor, încă de acum din floarea vieții sale. Această soră dragă a noastră și-a sărbătat la 17 Ianuarie cununia cu tinerul *Iosif Gașpar*, din Bârzava. La nunta surorii noastre ne-am adunat toți ostașii la casa ei și am petrecut-o la sf. biserică pentru a primi taina sfintei nunți și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Întorsi în aceeași ordine la casa lor, după masă s-au făcut cărți alese și potrivite din sf. scriptură. Se uita lumea cu

oarecare mirare, dar și cu vădită plăcere sufletească, la această purtare nouă la nunți, că în loc de lăutari, nuntașii ascultă cărți din biblie, apoi cântări de laudă lui Dumnezeu. Un băiețel de 9 ani, Lazar Cioban, mic ostaș, sau copil de trupă, cum i-ar zice la armată, care de pe acum crește în duhul Oastei, a declamat poezii religioase așa de frumos, că a înduioșat până la lacrămi pe unii ascultatori. — Si iarași diavolul privea supărat numai de de parte la această casă și la rînduile din ea, unde nu se urmează îndemnurile lui, cari vin din rachie, din atâtările lăutarilor, din descântecile întructe. Numai câte un păharel de vin curat s'a servit oaspeților, tocmai ca aducere aminte de vinul dela nunta din Cana.

Cu cât alt-fel, adevărat creștinește, își vor înțelege acești noi căsătoriți, viața lor cea împreună și datorințele lor către sfânta biserică.

Tot aici au rostit vorbirile bine simțite și pline de înțelepciune frații Gh. Fărcaș și Ioța Barna.

Oastea din loc a dăruit tinerei perechi o prea frumoasă Carte de rugăciune. — Singuraticii li-au făcut și ei daruri, fiind acesta un bun obiceiu strămoșesc, care nu trebuie stricat.

La ora 6 după masă, am plecat dela casa miresei, cântând »Bine ești cuvântat Hristoase... și alte cântări evlavioase.

Cununia a săvârșit-o cucerinicul preot Aurel Adamovici, sprijinitor bun al Oastei.

Strălucea bucuria din ochii nuntașilor văzând pe peptul miresei cruciulița cea frumoasă cu chipul Domnului și știind că și în inima ei cea de sub cruciuliță, poartă pe Domnul.

G. Fărcaș, ostaș.

In Oaste au mai intrat:

Din Poiana (jud. Sibiu): Const. Uscatu, Dochia Uscatu, Maria I. Beju, Maria N. Simion.

Istorioare mici cu înțeles mare.

Răspunsul lui Dumnezeu.

Pe vremuri, la Paris, în Franța, a trăit unul dintre cei mai mari hulatori ai lui Dumnezeu: un scriitor vestit cu numele Volter. A scris cărți întregi pline de hule la adresa Dumnezei. În special era un înverșunat dușman al Bibliei. »Lumea e încă proastă — zicea acest Volter — de aceea mai crede și mai citește această carte de basme și minciuni, dar eu sunt sigur — profeta acest Volter — că peste 50 de ani nu se va mai găsi nici o Biblie. Lumea se va deștepta și această carte de minciuni va dispărea (va pieri).

Știi cum a răspuns Dumnezeu la această hulă? În casa în care a scris Volter hulele lui și profeta lui cea minciună, astăzi se află o tipografie care tipărește Biblia.

Un adevărat și minunat răspuns a lui Dumnezeu. — Biblia nu numai că n'a dispărut, ci azi e cea mai citită și răspândită carte de pe pământ.

Desculțul nemulțumit.

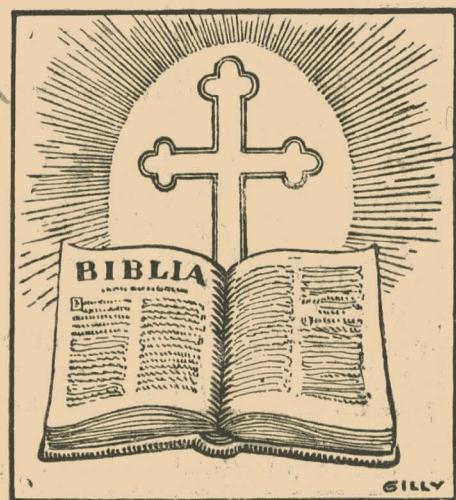
Despre un om sărac și lipsit se spune că a plecat odată la biserică, desculț, spre a se plângă bunului Dumnezeu de sărăcie.

Când a ajuns în fața bisericii, văzu cu groază doi cerciori cari n'aveau picioare.

Gândindu-se la »plângerea« sa, intră oarecum rușinat în biserică și mulțumit bunului Dumnezeu pentru sănătatea ce o avea.

Cam așa am pătit-o și eu mai anii trecuți. Mersesem la un medic să mă plâng că nu prea pot dormi noaptea. În sala de aşteptare a medicului, dau peste un prieten care mi se plâng că a venit și el la medic să-i spună, că l-a cuprins un somn grozav: ar tot dormi cu zi cu noapte. Si astăzi un semn foarte rău — zicea el — e semnul că boala mea de rinichi s'a agravat (s'a îngreunat).

Când am auzit așa ceva, mi-am luat pălăria și am șters-o repede pe usă, rușinat oarecum de »plângerea« mea.

Mierea din Heraclea.

În ținutul Heraclea, din Grecia, este o miere specială, cunoscută sub numele de miere din Heraclea. Mierea aceasta, la gustare, este cu mult mai dulce decât miera dela noi, dar în schimb, după gustare ea produce mai întâi un fel de amețelă, apoi tulbură vederea și pe urmă lasă în gură o mare amărăciune.

Oare nu este tocmai așa și miera plăcerilor și poftelor lumești? Ea amețește mai întâi simțurile omului, apoi îi întineță mintea și judecata, și pe urmă lasă o scârbă și amărăciune.

„Dumnezeu nu se lasă batjocorit“.

Mai anii trecuți, ziarele au adus o știre grozavă. Pe aici, prin Ardeal, e obiceiu pe unele locuri, a se face petreceri de Paști (nedeie) în preajma bisericilor. O astfel de petrecere aranjaseră flăcăii unui sat din Ardeal. Jocul s'a început după Vecernie și de seară era să fie gata. Dar — precum regulat se întâmplă — petrecerea s'a prelungit până noaptea târziu. În jurul bisericii, părea că s'a deschis un iad.

Când era la miezul nopții, un flăcău beat și batjocoritor, a strigat: Copii! e miezul nopții; Dumnezeu s'a dus și el la culcare și doarme dus; de acum ne putem petrece în dragăvoie.

Dar abia a rostit această hulă și a căzut mort la pământ. Corpul i s'a înegrit de părea un tăciune.

Cu adevărat »Dumnezeu nu se lasă batjocorit« (Galteni 6, 7).

I. T.

(Va urma).

Intră în „Oastea Domnului“

scriindu-ne cuvinte de mare bucurie sufletească, pentru că D-zeu i-a ajutat a lua această mântuitoare hotărire. — Dăm frânturi din scrisorile unora, cei mulți să ne ierte, dacă puținătatea locului nu le lasă să le dăm pe toate, deși cari de cari ar fi mai vrednice de arătare. Iată unele:

Vaslui (Moldova). — Pr. cucerincice Părinte! Cu toată căldura sufletului vă rog să-mi dați voie a mă alipi și eu la micul grup de ostași din acest

oraș, fiind noi însetați după cuvântul Domnului. Inscripti-ne și ne dați binecuvântarea sfintiei Voastre:

George și Natalia Pogăceanu, cu fiili noștri Maria, Nicolae, Elena, Constanța, Florica și Georgeta. — Tot din Vaslui: Teodor și Ecaterina Ciobanu cu fiili lor, Marica, Maria, Ecaterina, Constantin și Elena.

Fiți binecuvântate evlavioaseelor două așa de numeroase familii, cari întrăți și sporiti în acel oraș Oastea lui Hristos!

*

Cucernice Părinte,
Mă grăbesc că mai ferbinte
Ca să pot intra și eu
În Oastea lui Dumnezeu!
Satul Bezin, j. Orhei (Basarabia):
Mina Gh. Ninicu.

O veste bună dela București! — Cu placere aflăm, că Oastea Domnului începe a fi înțeleasă și prețuită și în familiile de cărturari luminați. Do vadă următoarea scrisoare:

Prea cucernice Părinte Trifa! Rog din adâncul inimii să fiu înscrisă în Oastea Domnului, promînd că mi-o îndeplină sfânta datorie și voi îndemna și pe alii pe calea măntuirii sufletești.

Lucia Lt. Col. Paricu,
București, Str. Brezoianu 36.

Nădlac (j. Arad). — Pentru linștirea sufletului meu mă înscru în Oastea Domnului. Ioan Resedean.

Vânători. — Rugăm pe D-zeu să ne primească și pe noi în ciasul al unsprezecelea în rândul ostașilor buni și supuși ai Lui. — Mihăilă Iacob cu soția Maria din Vânători, și văduva Maria N. Rujo din Albești.

Căstău (j. Hunedoarei): Cucer-nici părinti! — Urmând la mai multe adunări ale Oastei în comuna noastră Căstău și Orăștie, am simțit, în cele propoveduite, ajutorul lui D-zeu și mâna Lui, care lucrează prin aceste adunări și prin sfânta noastră biserică, pentru că să ieșim din noroiu păcatelor. Multe am simțit, puține v-am scris, — ci mai mult Domnului mulțăim că ne-a adus și pe noi în Oastea Lui! — George Bădălău, Samonid Dănilă, Crăciun Matei, Andrei Filimon, Ana Crăciun, Maria Rotar, Maria Oprușoiu și Maria Andreiu.

*

Iși mai vestesc intrarea, prin cuvinte cari de cari mai frumoase, dela înimă purcesc, următorii:

Din Cinteu (j. Arad): Dudaș Ioan, infiripătorul Oastei de aici, Șuteu Teodor, primarul comunei, Bej Ioan și soția, Cociuban Teodor, Christian Teodor, Begi Simion și soția Ana, Sârb Ioan, Dihel Gheorghe, Raț Ilie, Bej Petru, Dudaș Gheorge, Iluna Ioan, Iencu Alexandru, Sârb Aurel, Dudaș Pețru, Costea Ioan și soția Gatia, văd. Morar Marta, văd. Raț Florița, văd. Moț Ghiula, văd. Capucian Martă, Blagă Ana, Sămoșea Floriță și soțul Ștefan, Sârb Ioan și soția Lena, — înscrisă toți în 30 Nov. tr. când au fost cercetați de Ioan Fr. Matin, secretarul Oastei din Salonta.

Din Negrești (j. Vaslui): Vasile Șarambei, Catinca V. Șarambei, Dumitru Olaru, Stratina Olaru, Iordache Teslaru, Ileana Chirilă, Nic. Bontea, Nicolai Gălușcă zis Terinte, Rarița Gălușcă, Nicolai Onufrei, Ileana D. Șarambei, Mihai Olăm.

Din Coprona (j. Suceava): Gheorghe a Sima Gurău și soția Paraschiva, Gheorghe a Grigore Păscari și soția Marta, Gheorghe Filipoi și soția Năstasia, Costan Rusu, Irina Cîrcu, Gheorghe Rusu, Ioan Cîrcu și soția Dochea, Maria a Ion Flutur, Sofronia a Gavril Rusu, Gavril Rusu, Gheorghe a Toader Cîrcu și soția Maria, Gavril a Maftei Tomescu și soția Todosia, Rachila a Maftei Tomescu, Mădălina a Lioante Gabor, Florea Savu, Vasile Flutur, V. Palagia, Anton Flutur, Petrea Jucon, Iacob Șuhon, Ioan

Sonocean, Gavril Flutur și soția Todosia, Nicula Puiu și soția Casondra, Samoilă Bîrgăuan, Grigore Negrușeri, Roman a Toma Pușcă și soția Garafila, Casandra a Ion Pușcă, Condra a Costan Pușcă, Condra a Maxim Stirbu, Ioan Tîrsa.

Din Uleș (j. Huned.) : Leontina Buna; — din Timișoara: Ana Toader, elevă în liceul »Carmen Sylva«; — din Dimitrești (jud. Ismail, Basarabia): Gurie Potângă, Teodor Grosu; — din Cricova (j. Severin): Nicolae Petrovici și soția Livia; — din Gorzeni (j. Mehedinți): Pr. P. Mogoșeanu, Gh. Gherlinescu, I. I. Popa, N. N. Piluță; — din Belinț (județul Timiș): Traian Sârbu, Elena Gherga, Maria Belgea, Elisabeta Gheltofan și Maria Pascu; — din Suharău (j. Dorohoi): Gh. Spătaru și Vasile Spătaru; — din Fălcușa (j. Someș): Măgurean Ioan lui Ioan, Ignă Gavrilă, Ludovica Both, Irina Blenche, Anuca Ignă, și Irina Igne; — din Seleșteni (jud. Mehedinți): Petre I. Sfira; — din Roman: Junele Axinte Aureliu; — din Bazoș (jud. Timiș): Ana Izdria, Ana Mișu și Ana Găină; — din Guga (jud. Someș): Podina Nicolae și soția Florica; — din Arbora-Stâncă (j. Dorohoi): Haralambie Cozmoleanu și soția Elena și copila lor Eugenica, Vasile Buliga, Ioan Cracană, Ana I. Cracană, Ilie Croitoru, D. T. Boghițoi, Vasile Buliga, Elena, Gheorghe, Alexe, Marica și Dumitru Buliga, Ilie I. Todose; — din Căprioara (Bănat): Toma Gheorghe, Ileana Milișcu și Alexandru Drăgan; — din Chinești (j. Someș): Gavrilă Danciu, cantor, și Susana Cuzdriorean; — din Mândruloc (j. Arad): Onița Popi; — din Lipova (jud. Timiș): Savu Cutița și Ana Sînteanu; — din Groppița (j. Satu-mare): Elena Nicolae Armeanu și Maria Gh. Corbănescu.

Din Ohaba (j. Târnava-Mică): Gheorghe Moldovan și Maria Arion.

Din Poiana (j. Sibiu): Ana Oprisan, Maria Moldovan, Ana Tanase, Dumitru Simion și soția Dochia, Maria Beju, Maria Ţerb, Maria Lazar, Ileana Oprean, Ileana Stanciu, Maria Sal, Maria Oprean și Ana Hăndorean.

Din Sebeș (j. Alba): Safta I. Bacea, Vintilă Brânză, Gheorghe Moga și soția Maria.

Din Săsciori (j. Alba): Ioan Capătă, Ilie Floca, elev cl. III gimn., Ioana Bănățan, Ioana Breaz și Zaharie Pioariu.

Din Șugag (j. Alba): Nan Petru a lui Ion, Nicolae Miclăuș și Marina Cernat a lui Ignat.

O lămurire.

Maria Huțanu — Iași. Rugăciunea de pocăință pe care ai publicat-o, sub îscălitura d-tale, în revista »Sf. Cruce«, ai luat-o în întregime din cartea noastră »Oglinda inimii omului« ediția a II-a, pag. 34—35. După ce ai scris-o din cuvânt în cuvânt de acolo, ai îscălit-o ca fiind făcută de d-tă, și ai trimis-o să se publice în foaie.

Noi am mai spus-o aici la foaie: astfel de lucruri nu-s iertate, pentru că și scrisul este o proprietate, este o avere sufletească a cuiva, și această avere trebuie respectată. Rugăciunea o puteai trimite la foaie, dar trebuie să scrii la sfârșitul ei: Această rugăciune e luată din cartea Oglinda inimii omului, dela Sibiu. Prin această recomandare poate că punei cartea și în mâna altora, și prin asta ajutai mai mult lucrul Domnului. — Așa să faci cel puțin pe viitor.

Credința ta, te-a mantuit!...

Minunata scrisoare de pocăință a unui creștin întors spre Domnul prin cărțile bune dela noi și de aiurea. Cum umbra păcatelor se ține de om și-l urmărește o viață întreagă! Pentru a scăpa de ele: „Cărțile sunt rețete, cuprinsul lor, alifie...“

— La intrarea în Marele și Sfântul Post. —

Zilele astea am primit scrisoarea de mai jos, asupra căreia atragem toată luarea aminte a cetitorilor noștri, — dar mai ales a celor ce trag la îndoială foloasele sau trebuința muncii săvârșite de »Oastea Domnului« :

B..., 10 Ian. 1931.

... Vă sărut mâna, Părinte, și vă mulțumesc din suflet pentru raza de lumină pe care sfinția voastră o primiți din focarul cel ceresc și ni-o dați și nouă. Străbătând această lumină până la mari depărtări și ajungând până la mine, de puterea ei mi s-au orbit ochii trupului și mi-s-au deschis ochii sufletului, și văzându-mi trecutul, măhnindu-mă, năștiam ce să fac?

Si am auzit glas zicându-mi: »Indrăznește fiule, și vino după Mine, căci eu am biruit lumea!« Si când am vrut să plec, nu am putut, căci eram încătușat de lanțurile Satanei. Si m-am rugat ferbinte Măntuitorului Iisus, să-mi trimiță ajutor. Si cel dintâi ajutor l-am avut în carte: »Pe urmele lui Hristos«, »Oastea Domnului« și »Măntuirea păcătoșilor«...

Iar cinstițul părinte Cristea, conducătorul cercului Ivesti, a fost bunul meu ajutător, că și pentru cele 12 biserici de sub conducerea sa, — și dl avocat T. Corodeanu, ale cărui cuvântări despre întărirea evangheliei, au fost pentru mine ca niște dălti tăioase, cu cari tot lovind în lanțurile cu cari eram ferecat, le-a tăiat și am rămas liber, dar cu multe răni cari mă dăreau. Mi-am căutat un doctor de boale sufletești, și l-am aflat în prea cinstițul N. Buneianu din București care mi-a trimis revista »Biserica Ortodoxă« și carte »Drumul Crucii«, iar alt prețin, George Soare, de fel din satul meu, mi-a dat carte »Cheia Cerului«, cari toate mi-au fost mă că o rețetă, iar cuprinsul lor ca o alifie, pe cari punându-le pe rănilor sufletului meu, au început să meargă spre bine.

Iar ca să fiu deplin vindecat, v'am aflat pe sfinția voastră în Sibiu, prea priceput în boale sufletești. Revista »Lumina Satelor« cu »Oastea Domnului« și »Foaia Intereșantă«, apoi carte »Corabia lui Noe« și ale dlui I. Gr. Oprisan »Spice de grâu«, sunt minunate rețete și cuprinsul lor alifie foarte bună, cu care ungându-mi sufletul, m'am vindecat deplin.

Aș putea acum, cinstițe părinte, să vă rog să mă treceti în Oastea Domnului, dar nu cred că sunt încă vrednic să port haina de ostaș, căci n'am făcut baia pocăinței și n'am pus jurământul. Un soldat e dus întâi la magazie, i se dau haine și săpun, și desbrăcând hainele de acasă, intră în baie unde se spală bine pe tot corpul până i se face pielea roșie. Apoi îmbracă hainele de soldat și pe ale lui le trimite la pod, sau, de-s rele tare, le aruncă în yr'un sănț. — Așa trebuie să fac și eu. Să fac baia sufletească, mărturisindu-mă Sfintiei-Voastre, pentru a-mi da săpunul, care e canonul potrivit, care să mă spele de păcatele mele. Iaca fac mărturisirea mea naintea Sf. voastre despre păcatele mele dela vârsta de 10 până la 23 ani:

1. Furam ouă de prin cui-buri pe la vecini; n'ascultam de mama care era văduvă; în școală eram leneș și înjuram de cele sfinte; spuneam minciuni; la biserică nu mă duceam. — 2. Am furat 3 boböci (pui) de gâscă și i-am vândut la un șef de gară; — 3. Am furat o haină dela un drumeț pe când durmea în căruță; — 4. Lucrând la fabrica din Mărăști am mai furat o haină; — 5. Furam păpușoi din țarină și îl vindeam la un ovrei și cumpăram pâne și-o măncam, pe urmă m-am întors și i-am furat și lui vre-o 3 pâni și niște pește; — 6. Pe când munceam la Odobești la podgorii (vii), am furat 4 pâni și dela o brăgărie bomboane; — 7. Am furat o banită de păpușoi dela un vecin, dela altul 2 baniști de ovăs; — 8. Mă îmbătam prin crâșme și mă băteam cu alții; — 9. Am căzut în păcate trupești... (și însiră aci felurile lor, și cu cine, și cum le-a făcut, lucruri urște și nebune și porcoase, lăcomind odată chiar la o viță!); am păcatuit și în zile de post și chiar în post, — până m'am căsătorit, când am încetat cu retele...

Am încetat, dar cele multe pomenite, mă apasă pe suflet ca tot atâtea petri și nu-mi dau liniște. La 3 ani după căsătorie m'am spovedit, dar mi-a fost rușine să spun tot.

Vă spusei acum d-voastre, și vă rog să-mi trimiteți în scris canonul, canon aspru și drept, care să mă spele de toate păcatele, ca să-mi simt sufletul curat și ușor și vrednic a se apropiu de sfântul altar și de trupul Domnului Hristos și a sta apoi aproape de Domnul... Că iaca ne apropiem de sfântul și marele

post, și doresc să am timp până la Săptămâna Patimilor, să mă curăț de murdăria sufletului și să mă apropiu cu credința de sfânta împărtășanie în fața Icoanei sfinte a Mântuitorului și a Maicei Domnului... Canonul acesta să-mi fie săpunul militarului, după care să intru spălat și cu haină nouă îmbrăcat în Oastea Domnului. Pe cea veche o arunc în șanț!

A.

*
Iată o minunată și zguduitoare mărturisire. Înaintase creștinul în vîrstă și se tăvălea în păcate. Taina sfintei căsătorii l'a înflorit în bine, s'a oprit. Dar amintirea trecutului urât îi apasă înima: Nu poate uita bobocii de gâscă furați, cari par că se ţin de urma lui și strigă muștrător după el; nici pânea cumpărată pe prețul bobocilor, care par că-i stă în gât; nici peștele furat, nici o-văsul, nici scârboasele păcate trupei pe care n'a cutezat să le mărturisească preoților...

Nu-l scriem aci cu numele pe acest frate întors la pocăință cu înima atât de înfrântă, ci bucurându-ne întru Domnul de întoarcerea lui, prin chemările Oastei Domnului, — îi spunem:

Calda ta mărturisire, frate creștine, este cât o spălare pe jumătate a tuturor păcatelor ce te apăsau și tulburau! Pentru ceealaltă jumătate, pentru a fi deplin spălat înaintea lui Dumnezeu, Celui care se bucură așa de mult de întoarcerea fiecarui păcătos, ca părintele de întoarcerea fiului rătăcit, sau ca ciobanul de găsirea oii perduite, — te îndreptăm la pilda va-meșului Zacheiu, a cărui minunată întâmplare ai auzit-o din sfânta Evanghelie nainte cu 3 săptămâni. Păcătos se știa și acela pe sine, că pe mulți va fi înșelat în slujba lui de luat vamă și încă alt fel păcate va fi făcut, dar când a văzut cum Domnul iertărilor, știind su-

fletul lui dornic de îndreptare, de pocăință, nu se ferește de el, ci chiar îl cinstește întrând în casa lui, — Domnul bate la ușile tuturor creștinilor păcătoși cerând intrare la ei, în inimile lor, dar ei sunt surzi și nu-l aud, — atunci *Zacheiu și-a dat el singur canonul*, zicând: »Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor! Si de am năpastuit pe cineva cu ceva, întorc împărat!«...

La cererea ta de »canon«, îți răspundem tot cu un cuvânt al Mântuitorului: »Mergi și fă și tu asemenea!«... — Dă-ți singur canonul, împlinind fapte de milă, iar cu ce știi că ai năpastuit pe cineva, înțoarce după puterile tale, dând pentru împodobirea Casei Domnului, sau pentru alt scop sfânt, ca să știi că din lucru străin nu mai e în casa ta, nici un fir de nisip. Si Domnul care s'a bucurat așa de Zacheiu și i-a zis lui: »Astăzi s'a făcut mântuirea casei acesteia«, — bucura-se-va la fel de dovada spălării sufletului tău, și cu iubire te va primi între cei buni și curați și curățeni ai săi, cum a primit și tatăl din evanghelia de Dumineacă, pe fiul său rătăcit... Iar dacă nu vei face spăsenia curată, adu-ți aminte de alt cuvânt al Domnului, de cel cu Cămila și »Urechea Acului«...

La frumos timp vîi cu cererea și cu hotărârea ta: la intrarea în Marele și sfântul Post, la al cărui sfârșit se face sfârșirea iadului și înălțarea noastră spre ceruri prin Învierea Domnului. Ajungă-te Dumnezeu curat și ușurat la acea zi mare, la care de pe acum cu atâta dreaptă grija te-ai gândit. Nădăduind că așa vei face și te vei spăla și de Domnul cu totul te vei apropia, îți trimitem tot cuvintele Lui întăritoare și măngăietoare:

»Credința ta te-a mântuit!«.

Oastea Domnului e fericită, că la chemările ei, primește astfel de răspunsuri.

zile se duceau în templu de se închinău, și se dăruiau așa zicând, lui Dumnezeu, iar părinții lor îi »răscumpărau« apoi dela Dumnezeu prin darul ce-l aduceau, o pereche de porumbi sau două turturtele. Multe maice au urcat muntele Morea la templul din Ierusalim și se întorceau apoi acasă voioase că și-au răscumpărat fiul, care al lor era acum. Numai o singură mamă nu s'a putut bucura de acest noroc și har, căci Ea ducea spre închinare un fiu care numai în parte era al ei, fiind El Fiul lui Dumnezeu, venit în lume cu altă menire mai înaltă decât a îmbucura numai pe o mamă... El era și este al nostru al tuturor oamenilor, pentru a căror mântuire a avut să suferă, și mult să suferă și Preacurată Mama Lui... El a spus mai târziu: Mama mea și frații mei sunt *toți* cei ce îndeplinește voia lui Dumnezeu. Al nostru al tuturor este el, Închinat din acea zi, prin gloria sa, prin minunile, prin munca și prin înviearea Sa... Si tot așa a sufletelor noastre Maică e cea care l-a dus în brațele Sale la închinare. Prin Fiul Ei și prin Ea ne-am mântuit noi *toți*, de aceea cu înima și cu buzele o mărim!

De încheiere s'a făcut rugăciunea cu înțelegere din partea întregii adunări în frunte cu preotul Neagu care cetește rugăciunea.

Iar în săptămâna după întâmpinare, Mercuri și Vineri seara, dela 7—9 s'a vorbit din partea Pr. Neagu »Despre cultul Preacuratei Fecioare Maria«.

Dumineacă în 8 Februarie, după vecernie, a avut loc iarbășii adunare bine cercetată, cu sala plină, la care a vorbit sf. Sa părintele Neagu despre *Fiul rătăcit*, iar părintele *Ioan Moță* despre »Radio și Oastea Domnului«. Două copilișe au spus poezii religioase. Oastea a cântat mai multe cântări plăcute. — Mercuri și Vineri seara (dela 7—9) adunări cu tâlcuiri, tot în Aula Academiei teologice.

La Hârtop (j. Baia).

Drept credinciosul crâșmar, care închide crâșma de bunăvoie, la chemarea »Oastei Domnului«.

Ostașii din Buda și Budeni voioși ne-am hotărît să mergem pe ziua de 30 Nov. tr. la com. *Hârtop* (j. Baia) deși de departe de 30 km., — căci ne atragea dragostea credincioșilor de acolo. Dumineacă am fost cu toții la sf. biserică, unde părintele Octavian Jesan a vorbit poporului, poftindu-l pe după masă la adunarea Oastei în biserică.

Tot atunci preotul a făcut o chemare plină de duh sfânt, poftind pe fruntașii comunei să se înscrive în Comitetul care va lupta pentru închiderea singurei crîșme din sat și în locul ei să se aducă un »radio«, mașina minunată a zilelor noastre, cu ajutorul căreia putem asculta când voim, bunăoară slujba dumnezeiască cea minunată dela cutare biserică din

București, sau de aiurea! — Ce gând luminat!

După masă ne-am adunat la biserică unde am petrecut clipe dulci sufletului, în cântări și cetiri sfinte, — până seara.

In vremea cuvântărilor a venit și cărciumarul G. Brăneanu și a ascultat, și tare i-a plăcut de ce a văzut aci, — de aceea, spre marea noastră bucurie, a făcut aci în fața tuturor făgăduință sărbătorescă, că de bună voe va închide crâșma, și odăile le va pune la îndemâna poporului pentru adunările »Oastei Domnului«. — Ce lucru de laudă!

Si la amiaz fratele Vasile Costan a găzduit și a hrănит pe cei mai mulți din noi. Acum, spre seară, tot la casa lui pri-mitoare ne-am adunat, și am urmat cetările, cântările, cari plăceau foarte poporului ce nu mai încăpea în casă. Abia la ora 12 noaptea ne-am despartit spre odihnă, lăudând pe Dumnezeu!

Costache Parfin, ostaș.

La Ipatele (Vaslui).

Noi ostașii din Tunguji conduși de vrednicul nostru paroh-iconom Mihai Leca, am avut bucuria de a merge de Sfântul-Nicolae în satul Ipatele. Părintele Păiu din Ipatele foarte s'a bucurat de venirea noastră. Am mers la sf. biserică și am dat în cor răspunsurile la sf. Liturgie conduși de cantorul Gh. Petrilă care e dirijorul nostru. — După sf. biserică am plecat cu toții, cu părintele împreună, spre satul Slobozia unde avea de sfintit o fântână. Pe drum am mers tot cântând. La sfintire noi am dat răspunsurile. Apoi ne-am adunat și am ținut ședință Oastei, cu cântări și rugăciuni, și părintele a cuvântat despre însămnatatea Oastei Domnului. Multă dragoste ne-a arătat, nu atât nouă, ci Oastei Domnului, fratele Gh. Russu și alții, — de cari ne-am despartit cu dragă aducere aminte și dorință de a spori și la ei că mai mult lucrarea aceasta de apropiere a sufletelor de Domnul.

Ioan St. Miron, ostaș.

Din Rediu.

Dum. 18 Ian. la slujba din biserică filialei Rediu, săvârșită de pă. preot N. Sudor, a cântat corul ostașilor sub conducerea cântărețului Gh. Sârbu. Părintele Sudor a rostit la urmă o predică plăcută ini-milor drepte, zbiciuind rătăcirile sectare. Au urmat și recitări de poezii și cântări de ale Oastei.

Ostașii din această parohie își adunare de pregătire în fiecare Vineri la biserică, primind îndrumări alese din sf. Scriptură și sfaturi morale.

Un ostaș.

Mai avem îmbucurătoare rapoarte despre lucrările Oastei Domnului din: Parohia Tămași (j. Bacău), unde s'au înscris 45 familiile cu 120 de membri!; din Rădăuți, din Scurtești, din Hârtop, din Albești, din Lugoj, din Năsăud, din Buteni, din Măndrești-Mânjina și altele. Multumim trimițătorilor. Le punem pe rând pe toate.

RAPOARTE

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Oastea din Sibiu.

La »Întâmpinarea Domnului« Oastea Domnului din Sibiu a avut sărbătoare mai deosebită. La adunarea ei pusă pe această zi după prânz, Aula »Academiei teologice« în care își ține atât adunările Duminecale, cât și cele de Mercuri și Vineri seara peste săptămâna, s'a umplut până la cel din urmă loc de credincioși, cari au avut bucuria sufletească de a asculta frumoasa talcuire a sf. Evanghelii din acea zi, făcută de Preacucernicul Părinte consilier arhiepiscopesc *Tr. Scorobea*. Așa cum numai sf. Sa știe, cu bogata-i cunoștință de teologie practică, să lămu-rească evanghelia, — a lăsat să se adâncească în sufletul

credincioșilor o evlavie sănătoasă.

Ca de obiceiu adunările noastre se încep cu cântarea »Impărate ceresc« cântată de sutele de credincioși de față. După frumoasa predică a părintelui Scorobea, s'a cântat cântarea »Isus rege cel mare«.

Intruirile de aici sănt frumos împodobite de declamări religioase, făcute de copilișe mici. De această dată au declamat două copile.

După cântarea »Mai lângă Domnul« a vorbit preotul încredințat cu conducerea adunărilor Oastei *M. Neagu*, despre »Rescumpărarea Fiului« din partea Preacuratei Fecioare Maria. Sf. Sa arată cum, după legea veche, copiii la 40 de